

RESUM INTERVENCIÓ CONSELLER D'EDUCACIÓ, ERNEST MARAGALL, AL PARLAMENT EN L'INICI DE LA TRAMITACIÓ DE LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

Si ara ens trobem en aquest punt, en l'inici del debat parlamentari d'una llei d'Educació de Catalunya, és perquè, a més d'una expressa voluntat política per impulsar-la per part del Govern, en coherència amb el document programàtic de l'Entesa Nacional pel Progrés, també comptem amb les condicions que ens ho permeten.

Una llei que per si mateixa conté l'estratègia de millora i d'excel·lència que sempre hem reclamat. De la mateixa manera, el nou finançament, derivat de l'EAC, ens haurà d'assegurar l'atenció adequada al dret a l'educació dels nostres ciutadans. Ara podem. Hem d'assolir les dues fites: la de l'equitat i la de l'excel·lència. Les necessitem totes dues.

Disposar d'una llei d'aquestes característiques és ja una qüestió ineludible per al país. És hora de dir ben clar què entenem per model educatiu català. És el moment que dibuixem un nou horitzó i que explicitem somnis, esperances i ambicions per a la nostra educació.

Mestres i professors, escoles i instituts, la comunitat educativa en el seu conjunt ha gestionat un procés intensísim de canvi social en els darrers 30 anys: recuperació de l'autogovern, creixement econòmic, nous models de famílies, nous hàbits socials, l'arribada de ciutadans nous, les noves tecnologies...

Tot plegat ha constituït un repte quotidià per al sistema educatiu de Catalunya. Un repte sense treva ni repòs, sense la possibilitat d'aturar-se i mirar lluny amb serenitat.

Un repte al qual, deixin-m'ho dir, **l'escola ha respost amb esforç, professionalitat i encert, malgrat que sovint ha estat incompresa, no sempre prou recolzada i que ha sentit que es produïa una pèrdua gradual de reconeixement social a la seva tasca.**

No perdem de vista que tractem de les i dels alumnes i de les seves famílies cada vegada que parlem d'educació. I això exigeix tant de respecte com de sensibilitat. Des del nostre punt de vista, **la consecució de l'èxit escolar per a l'alumnat de Catalunya resulta de la suma, justament, d'equitat i d'excel·lència. Això (i no és poca cosa!) és el que avui està en joc.**

Aquesta estratègia es concreta en molts aspectes i ara voldria remarcar-ne només alguns:

El concepte d'**autonomia**, entesa com a demostració de confiança en la tasca de mestres i professors i com a resposta coherent a la pròpia diversitat social.

La **funció directiva** reforçada, que ha d'assumir una tasca renovada d'impuls, lideratge i responsabilitat manifestos en tot el procés.

L'**avaluació**, com a retiment de comptes de tot el sistema, com a mesura coneguda i compartida dels avenços i dificultats que anem trobant.

El concepte i el procés de **carrera professional** del personal docent, perquè l'esforç, el mèrit, la innovació i la implicació efectives puguin ser reconegudes.

El concepte de **proximitat**, perquè l'educació no es limita a l'escola ni els centres educatius poden actuar en solitari, sense connexió amb els altres centres ni amb la societat a la que serveixen. D'aquí la importància de la implicació dels ajuntaments i la creació de zones educatives, enteses com a impuls des de l'Administració i com a coordinació activa en el territori.

L'objectiu del **plurilingüisme** per construir, sobre la base ferma de la nostra llengua, el català, el domini del castellà i l'aprenentatge sòlid d'altres llengües.

Una relació de **plena confiança** entre mestres i alumnat, entre escola i famílies, basada en els conceptes de respecte

mutu, autoritat reconeguda a mestres, professors i directors; d'esforç exigent i mèrit acreditat als estudiants.

El principi de **llibertat d'elecció de centre** per part de les famílies, però en cap cas el de llibertat d'elecció de famílies per part dels centres. Una llibertat ponderada, com estableixen les lleis, pels criteris de proximitat i relació familiar.

Les regles que ens han de permetre avançar decididament en el camí de l'**escolarització equitativa** de tot l'alumnat, creixent i divers, que arriba a les nostres aules.

La concreció de noves eines al servei de la millora de l'articulació entre les successives etapes educatives, amb especial atenció a la continuïtat, avui no ben resolta, entre primària i secundària, amb el concepte d'Institut Escola, com a missatge potent de futur. Però també a la Formació Professional, als ensenyaments artístics i a la formació d'adults.

A tots aquests aspectes, s'hi suma la definició del Servei d'Educació de Catalunya. És justament en aquests articles on es desprenen amb més força els principis inspiradors, l'esperit i el compromís del Pacte Nacional per a l'Educació.

Serà, efectivament, en base a la cooperació i a la coresponsabilitat, que Catalunya transcendirà les contraposicions sovint artificioses entre l'escola pública i la concertada, entre els mestres i professors d'una banda i les famílies de l'altra, entre el Departament d'Educació i els ajuntaments, entre els interessos i la responsabilitat... Haurem de deixar enrere el nominalisme i la creença que les normes per si mateixes resolen els problemes.

En aquest nou escenari, **l'escola pública** ha de fixar l'estàndard de qualitat de l'educació catalana, alhora que cada centre enforteix el seu caràcter des de l'autonomia i la proximitat. La nostra estratègia passa per singularitzar totes les escoles; cadascuna amb el seu projecte propi, gestionada autònomament, responsable davant la societat i ben recolzada per l'Administració educativa.

Una escola pública catalana que es defineix com a inclusiva, laica i plural i que té com a distintiu els principis de qualitat pedagògica, direcció responsable, dedicació i professionalitat docent, avaluació, retiment de comptes, preservació de l'equitat, cerca de l'excel·lència i respecte a les idees, creences i cultures de l'alumnat i les seves famílies.

Des de la presentació del Document de bases per a la Llei d'Educació de Catalunya, sempre he defensat que aquesta havia de ser una llei de país. En què es concreta aquesta voluntat? Doncs, que la llei d'Educació que surti d'aquest Parlament sigui una llei perdurable en el temps, que efectivament doni l'estabilitat a la comunitat educativa per desenvolupar el seu potencial amb un horitzó llunyà, amb una mirada llarga i que no hagi de preguntar-se si val la pena impulsar determinats canvis de fons (com els que sens dubte conté el text), si no hi ha garanties que tot el marc torni a canviar sobtadament.

La llei, ja els ho he dit, per si sola no resoldrà res; vol fer possibles tots els canvis. Ha de ser el vent a les veles de la nau i aquest Govern té clar el rumb, el nord al qual hem d'orientar-nos. Es tracta ara d'arribar al port on ens espera la societat catalana: el dels ciutadans formats i educats, el dels ciutadans lliures i responsables.

Els anys a venir ens diran si el calat de la transformació que ens proposem és comparable al de les esperances que es varen desvetllar a Catalunya per l'educació en temps de la República. **És per això que voldria que tota l'educació catalana es pogués reconèixer en el conegut lema republicà: «Escola nova, poble lliure».**

La Rosa

D'ULLDECONA I BARRIS

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL PSC D'ULLDECONA

Núm. 63 - Desembre 2008

Ulldecona

Núria Ventura, alcaldessa d'Ulldecona

De nou teniu La Rosa a les mans. Pretén aquesta revista, fer un resum de l'activitat de l'Agrupació local del PSC d'Ulldecona al llarg de tot el 2008, així com de les principals accions del govern municipal i administracions superiors. Un any, marcat a Ulldecona, pel canvi d'alcaldia. La companya Núria Ventura és des de l'11 d'octubre, la nova alcaldessa d'Ulldecona. El relleu a l'alcaldia es produeix 16 mesos després de les darreres eleccions municipals, fruits dels acords signats entre PSC i ERC per formar govern.

En el ple d'elecció, celebrat en una Sala de Sessions plena de gom a gom, Núria Ventura va repassar l'acció de govern, va marcar prioritats de cara al futur i, en relació a l'actual situació econòmica, va llençar un missatge de tranquil·litat i confiança als veïns i veïnes d'Ulldecona. Aquesta és la seva intervenció.

Bon dia, buenos días, buna ziua, Sabahal Jir

Us he saludat en quatre llengües diferents, català, castellà, romanès i àrab. Estes són les llengües, i per este ordre, que més es parlen avui a Ulldecona, d'un total aproximadament de trenta. Avui vivim i convivim aquí 7.600 persones, de 52 nacionalitats diferents. Amb problemes, com a tot arreu, però amb respecte i voluntat d'entendre'ns per part d'una gran majoria.

Els canvis socials i econòmics que ha sofert Ulldecona en els darrers anys, a una velocitat difícil d'imaginar fa un temps, els hem assumit en naturalitat, en treball, des de l'Ajuntament fins a tots i cadascun dels veïns i veïnes, tots hem fet esforços per fer possible una bona convivència. Amb discreció diria jo, fent la feina pas a pas, sense molt de soroll, però amb seguretat de saber on anem. I ara que ens trobem en una situació difícil, econòmicament parlant, en sortirem de la mateixa manera, en treball, esforç, dedicació, voluntat i confiança. Estem ben preparats, tenim una economia de les més diversificades del territori i això juga a favor nostre. Però no ens hem de relaxar perquè no estem exempts de les dificultats globals.

La base de la nostra economia ha deixat de ser l'agricultura i la pedra, tot i que mantenen un pes important, per ser-ho

la indústria, de tota classe. Hem de continuar treballant en este camp, però sobretot hem d'unir esforços també per a continuar fent passos i treballar pels canvis pendents, com la millora i la modernització del sector serveis. En aquest punt, com en altres, és on la col·laboració de la iniciativa privada i la pública ha de ser estreta i el treball ha d'anar en la mateixa direcció.

La política, la cosa pública, és dirigir accions en benefici de la societat, del conjunt. I això és el que fa molta gent inclús sense saber-ho. Des d'un delegat o delegada de curs en una aula de primària o secundària, des d'una persona membre d'una junta d'una entitat o associació, des dels presidents o presidents d'una comunitat de veïns, des del portaveu a l'últim membre de qualsevol plataforma ciutadana... Tots treballem pels altres, en major o menor mesura, en defensa de la nostra ideologia, i això, per a mi, és la verdadera POLÍTICA. Sempre hi ha però, en tots aquests àmbits o en els diversos col·lectius professionals (siguen mestres, professors, metges, mossos o pagesos) gent que hi forma part amb altres interessos, potser sense vocació. Natros però, els que ens dediquen a la política des dels Ajuntament o altres administracions, sortim als mitjans de comunicació amb més freqüència i, com que tot allò positiu sembla que no és notícia, la política ha acabat perdent prestigi.

Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)-Agrupació d'Ulldecona

PSC Ulldecona

PSC Ulldecona: c/ Major, 60 - 43550 (Ulldecona)

Tel. 977 44 48 60

e-mail: psculldecona@gmail.com - ulldecona@socialistes.cat

ulldecona.socialistes.cat

El PSC d'Ulldecona us desitja unes Bones Festes i un Felicitat Any 2009

Sincerament penso que la única manera de recuperar-lo, aquest prestigi, és des de baix de tot de l'esglaó, des dels Ajuntaments, l'administració més pròxima al ciutadà, i, sobretot, en pobles com el nostre, en que tots ens coneixem. Més enllà inclús de la nostra gestió pública, ens coneixem en el dia a dia des de fa anys.

Tots sabeu l'esforç i el treball, la dedicació i la constància, que tenim els que avui estem aquí dalt, independentment de si som govern o oposició. Vull fer un reconeixement públic a la important tasca que fan els 13 regidors d'aquest ajuntament. Hem demostrat, que en qüestions importants per al futur d'Ulldecona, sabem posar-nos d'acord i anem tot a una, i això també ajuda, i molt, a l'hora de fer créixer un poble. Tindre el suport de l'oposició en els grans temes, més enllà de les lògiques discrepàncies polítiques, ajuda a governar millor.

Vull avui també aprofitar per reivindicar les coses positives, que són moltes, els valors, de viure en un poble. En una societat com la d'avui, és un plus en qualitat de vida poder-ho fer. Allò que teníem i tenim com a mancances, a poc a poc ho anem superant. A Ulldecona, per exemple, s'estan fent inversions molt importants, tant per part de l'Ajuntament com per part de la Generalitat i altres administracions, per poder disposar d'uns serveis dignes, com ens mereixem. Podrem algun dia, estic convençuda, igualar ciutats molt més grans en serveis, en canvi, ells a nosaltres en tranquil·litat, proximitat, seguretat, en qualitat de vida en definitiva, dubto que ho puguin fer. Hem d'intentar no perdre-ho. Allò que tenim bo ho hem de saber conservar.

Avui, podem saber al moment el què passa a Geòrgia, Argentina o Marroc, però no sabem i no ens preocupem del què passa a la casa del costat o al carrer de dalt del nostre poble. En èpoques com la d'ara hi ha gent que s'ho està passant malament, hi ha persones també que viuen soles, com a veïns, ens hauríem de preocupar per poder ajudar-nos mútuament. Aquesta proximitat, aquesta humanitat, són valors que estan en perill d'extinció i que hauríem de poder salvar.

Entrant en coses més concretes, el pacte que vam signar l'any 2003 i revalidar el 2007 entre els cinc regidors del PSC i els 2 d'ERC marcava molt clarament un programa de govern que estem executant al peu de la lletra. Podria semblar que tants canvis d'alcaldia bloquejen un ajuntament o paralitzen projectes importants. En el nostre cas, no va ser així en la passada legislatura i no ho serà tampoc en aquesta. LLuny

d'això, aquesta mateixa setmana, el ple ha encarregat quatre projectes de futur molt importants per al nostre poble.

Es tracta de la creació de nou sòl industrial, de la creació d'un centre de promoció econòmica, de la creació d'una zona lúdica d'aigua, i el desenvolupament del projecte del banc de terres. Fa poc aprovàvem també la remodelació integral de la Murada de Baix. Repeteixo avui que la remodelació, arranament i millora de carrers, sobretot del nucli antic, són obres de la màxima prioritat.

Mentre uns projectes comencen el seu camí, altres ja quasi han acabat com anteriors fases de Valldepins, la rehabilitació de patrimoni històric com el Castell, el nou pavelló, el nou Centre de Salut o els contenidors soterrats que tot just s'acaben de posar en marxa, amb els problemes normals de qualsevol inici. Continua la rehabilitació del Teatre Municipal «Orfeo», les millores a l'Ermida i al Centre d'Interpretació de l'Art Rupestre, la inversió en patrimoni, hi ha també en marxa diverses obres de subministrament de serveis bàsics a les Ventalles, Sant Joan del Pas i la Miliana (sigue aigua potable, llum o clavegueram), o l'arranjament de carrers i places al Barri Castell i els Valentins.

Continuem i continuarem desenvolupant programes molt ambiciosos d'Atenció a les Persones, àrea en que som pioners a nivell territorial, i també oferta cultural de qualitat i amb equipaments com cal. En un futur, amb nova biblioteca, amb arxiu municipal en condicions i amb l'Hotel d'Entitats que necessitem. És un resum molt i molt ràpid a l'acció de govern, a tot allò en marxa, físicament o en tramitació administrativa.

Més atenció a les persones, la millora de serveis, sigui seguretat, educació, salut, formació o cultura, la millora d'infraestructures, el desenvolupament i diversificació econòmica i la millora d'equipaments públics són els eixos de la nostra política. Amb un objectiu comú: un creixement en la nostra qualitat de vida i una bona convivència. Per aconseguir-ho ens cal el treball de tots i totes. Ens cal sumar dia a dia i lluitar per un demà millor.

Finalment, m'agradaria agrair, molt sincerament, la feina dels companys regidors del PSC, Neus, Jose, Deme i Enrique. Als que tens més a prop moltes vegades és als que els dies menys aquestes coses i avui és una bona ocasió per fer-ho. També als membres de l'executiva local del partit, militants i simpatitzants, que ens recolzen en la nostra tasca diària.

Moltes gràcies.

2008 - Any de congressos i assemblees

Congrés Nacional del PSC (Barcelona, 19 i 20 de juliol)

El balanç de l'11è Congrés del PSC va ser força positiu per a l'Agrupació d'Ulldecona. La companya Núria Ventura, alcaldessa i diputada al Parlament, va entrar a formar part de l'executiva del PSC com a secretària nacional. El primer secretari del PSC de l'Ebre, Antoni Sabaté, va fer també una valoració força satisfactòria del Congrés i de la incorporació de la nostra companya a l'Executiva. «És una aposta per l'experiència política amb una part de renovació, amb una mirada de futur àmplia. Una aposta pels joves valors però també per l'experiència política, ja que Ventura, tot i ser molt jove, ja gaudeix d'una gran experiència institucional». En aquest sentit, Núria Ventura mostrava el seu agraïment per la confiança que li van dipositar i assenyalava que afrontava aquesta nova tasca amb «respecte, il·lusió i responsabilitat» amb la intenció de treballar per les Terres de l'Ebre des de l'impuls a les polítiques de desenvolupament i infraestructures. Durant tot el cap de setmana que va durar el Congrés, 17 militants i simpatitzants socialistes de l'Agrupació d'Ulldecona, com a delegats i delegades, convidats i convidades, van passar pel Palau de Congressos de Barcelona.

II Congrés de la Federació XVI Terres de l'Ebre (Móra d'Ebre, 18 octubre)

El passat 18 d'octubre celebràvem, a Móra d'Ebre el II Congrés de la Federació XVI - Terres de l'Ebre, on es va escollir la nova executiva, la Comissió de control financer, el president del Consell de Federació, el nou Defensor del militant i els consellers nacionals. Com a membre de la nova executiva, va resultar elegida la companya de l'Agrupació d'Ulldecona, Neus Borràs, a qui volem felicitar especialment (va ser elegida amb el 92% dels vots), així com també al nou membre de l'executiva, el company Víctor Valls, ex alcalde dels Valentins i, actualment, tinent d'alcalde de l'Ajuntament de la Sénia. A més, el nou càrrec de Defensor del militant l'ocupa el company Jaume Antich. Fem extensiva la felicitació a tota la nova executiva, tant als que entren de nou com als que repeteixen, persones que tenen una tasca molt important a fer en els propers quatre anys. A banda dels dirigents territorials del partit, el Primer Secretari del PSC i President de la Generalitat, José Montilla, va ser present al II Congrés de la Federació de l'Ebre, igual que el Secretari d'Organització del PSC, José Zaragoza.

Assamblea del Montsià (Santa Bàrbara, 29 de novembre)

Pel que fa a l'assamblea de militants comarcal, ocuparà de nou la coordinació del Montsià, Francesc Miró, alcalde de Godall i diputat provincial. El company de l'Agrupació d'Ulldecona, Demetrio Querol, regidor d'Hisenda a l'Ajuntament, ocuparà la Secretaria de Política Municipal de l'executiva del Montsià. La resta de membres que conformen la nova executiva són: Miriam Galindo (Amposta), Carme Gascó (Alcanar), Josep Rovira (Sant Carles de la Ràpita), Joan Seana (Sant Jaume d'Enveja), Montserrat Querol (Santa Bàrbara) i Armando Verge (La Sénia).

Assamblea de militants Agrupació d'Ulldecona (3 de desembre)

Passats els processos congressuals, els estatuts del PSC marquen que s'han de renovar les executives locals. En el cas d'Ulldecona, a principis de novembre, vam celebrar l'assamblea de militants per tal de donar-li compliment. Joan Poy va ser reelegit Primer Secretari de l'Agrupació i Demetrio Querol, Secretari d'Organització i Finances. Els acompanyen en la nova executiva: Marc Poy, Manolo Fandos, Maribel López, Lluç Fernández, Jordi Torrent, Jaume Antich, Neus Gascó, Óscar Morera i Lola Sans. De l'executiva en formen part també els altres càrrecs electes del municipi: Núria Ventura, Enrique Edo i Jose Alonso, i com a membre nat, el Primer Secretari/a de les JSC. A banda, l'informe de gestió 2004-2008 va ser aprovat per unanimitat, i van ser també escollits els quatre consellers de Federació que li pertocquen a l'Agrupació d'Ulldecona pel número de militants actuals. Seran: Demetrio Querol, Manolo Fandos, Maribel López i Lluç Fernández. També formen part del Consell de Federació com a membres nats: Núria Ventura, secretària de l'executiva nacional del PSC, Neus Borràs, vocal de l'executiva de la Federació XVI Terres de l'Ebre, Jaume Antich, Defensor del militant de la Federació, i Joan Poy, Primer Secretari de l'Agrupació d'Ulldecona.

Victòria a les eleccions generals del març

Vam guanyar a Ulldecona i a Catalunya, i també a Espanya, convertint-se Jose Luis Rodríguez Zapatero en el president del govern per segon cop. La participació a Ulldecona va ser del 75%, amb victòria socialista per 1.329 vots (el 41% dels vots), seguit de CiU amb 700 i PP amb 641. Durant tota la campanya, l'agrupació d'Ulldecona vam organitzar diversos actes: repartiment de material electoral, visita al mercat i l'acte final de campanya amb la presència de la companya Montserrat Tura, Consellera de Justícia de la Generalitat. Fora d'Ulldecona vam participar en l'acte central a les Terres de l'Ebre, celebrat a Tortosa, en l'acte de Tarragona, i en el miting final a Barcelona, en que vam omplir un autocar per anar al miting del Sant Jordi.

Activitats de l'agrupació durant el 2008

Escola d'hivern del PSC de les Terres de l'Ebre

Més d'un centenar de persones de les Terres de l'Ebre vam participar al mes de febrer en la segona Escola de Formació del PSC celebrada a Amposta, concretament a la Casa de Fusta. D'Ulldecona hi vam assistir setze persones, quasi totes a la fotografia anterior. La jornada va versar bàsicament sobre les perspectives electorals davant les eleccions generals i també sobre les diferències fonamentals entre la dreta i l'esquerra.

Sant Jordi

Durant tot el 23 d'abril, els Socialistes d'Ulldecona, un any més, vam celebrar activament la Diada de Sant Jordi amb una parada a la plaça de l'Església. Càrrecs electes, militants i simpatitzants del PSC i de les JSC van repartir roses, punts de llibre i altre tipus de material, com l'editat especialment per a la diada, a totes les persones que s'apropaven a la nostra parada.

1er de Maig - Dia dels treballadors

Els Socialistes d'Ulldecona celebrem amb una festa el dia 1 de maig, dia dels treballadors, des de fa trenta anys. Enguany, quasi 200 persones ens vam aplegar a l'Ermita de la Pietat per compartir un dinar de germanor. Els Socialistes reiteràvem, amb motiu de la celebració del Primer de Maig, el nostre compromís amb el moviment obrer i el sindicalisme de classe en la lluita en defensa dels interessos dels treballadors i les treballadores i per construir una societat més justa.

i membre del Consell Superior d'Ensenyaments Artístics de l'Estat. Antoni Comín és diputat al Parlament de Catalunya pel Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi des del 2003. Llicenciat en filosofia i en ciències polítiques, és professor a ESADE (Universitat Ramon Llull) i membre de la Fundació Alfonso Comín, del Centre «Cristianisme i Justícia» i del consell de redacció de la revista El Ciervo. El llibre «Una idea de Catalunya» és un recull de les reflexions al voltant de la Convenció pel Futur, punt de trobada nascut amb gent lligada als socialistes o per propis dirigents del PSC. La Convenció de Futur ha sorgit de converses entre persones que creuen davant els canvis de tot ordre que s'estan produint, cal una innovació forta en el terreny de les idees i programes de progrés i canvi social, del catalanisme i de la revitalització de la vida democràtica.

Presentació del llibre «Una idea de Catalunya»

A finals de maig, els Socialistes d'Ulldecona organitzàvem la presentació del llibre «Una idea de Catalunya», amb la intervenció de Jordi Font, Antoni Comín i Núria Ventura. Jordi Font és un dels impulsors del procés de Convergència Socialista de Catalunya (1974) i de la unitat del socialisme català. Membre de l'Executiva del PSC, del 1980 al 2000. Actualment és director general de l'Institut del Teatre

Aposta per la política 2.0

A banda d'aquesta revista que teniu a les mans, l'Agrupació del PSC d'Ulldecona gestiona des de principis del 2008 un bloc a internet actualitzat constantment. L'adreça és www.psc-ulldecona.blogspot.com. A més, la web de l'Agrupació també continua activa <http://ulldecona.socialistes.cat>. Anteriorment havíem posat en marxa també, en període electoral, el web de la candidata a les eleccions municipals d'Ulldecona, Núria Ventura www.ventura.municipals2007.cat. Ella, ara, gestiona el seu propi bloc, on podeu completar informacions. L'adreça és www.nuriaventura.org. En les dos primeres adreces (el bloc i la web), podreu trobar informació de l'activitat que desenvolupa el nostre partit, tant a l'Ajuntament com fora d'ell, des de les mocions que presentem allí fins a la nostra posició sobre temes de política local o general que ens afecten a tots. D'altra banda, el nostre partit no seria un fidel representant dels desitjos dels ciutadans d'Ulldecona i barris si no rebéssim de tots vossaltres propostes i suggeriments per a definir les futures actuacions. Feu servir el correu electrònic per a enviar-nos-les psculldecona@gmail.com. No ho dubteu. Tot això, en un triple objectiu, ser punta de llança en el debat d'idees, que la informació arribi a tothom i promoure la participació.

Esforç, treball, ambició, competitivitat, optimisme i confiança

Acabem l'any just quan ens trobem en un moment difícil a Catalunya per diversos motius. El primer, per la crisi econòmica global que estem patint i que fa que, entre altres, dia a dia, moltes persones es queden sense feina, també a les Terres de l'Ebre. Crec però, que no hem de fer alarmisme.

Davant aquesta incertesa sobre el que està passant i sobre el que passarà, que ens obliga a tenir una actitud de realisme i prudència al mateix temps, un bon exercici seria preguntar-nos si en traurem quelcom de positiu, si aquesta crisi pot esdevenir d'alguna manera també una oportunitat. Perquè com marca la vella teoria dels cicles econòmics, sabem que de la crisi en sortirem. La feina a fer és intentar que en sortim més forts.

El segon motiu, al que feia referència al principi, és la complicada negociació sobre el nou sistema de finançament. En aquest cas, però, tot i que no hi ha motius per a l'eufòria, sí els hi ha per a una moderada satisfacció, sense dibuixar en cap moment un escenari de color rosa. La fermesa de la negociació, liderada pel President Montilla, segur que acabarà en un bon acord. És de justícia que es produeixi un canvi en el sistema de finançament per tal de donar compliment a l'Estatut, garantint que els mecanismes d'anivellament no es giren en contra de les comunitats més solidàries i incorporant mecanismes d'actualització i revisió que ara no tenim. Cal valorar com a molt positiva la unitat dels partits catalans en aquest tema i seria injustificable i imperdonable que es trenqués.

Perquè començo d'aquesta manera? Per què, sense cap mena de dubte, tant una qüestió com l'altra, condicionaran els propers mesos també a casa nostra. Tot i les dificultats, però, mai com ara s'havia produït una inversió tant forta de la Generalitat a les quatre comarques de l'Ebre (CAP's, escoles, instituts, carreteres...). Mai com ara la Generalitat ha apostat tant clarament per les Terres de l'Ebre. Mai com ara la Generalitat s'havia cregut que som un territori emergent i que ens cal suport per acabar de despegar. A poc a poc, amb el pas ferm, anem avançant, a tots i cadascun dels 52 municipis de l'Ebre, com mai s'havia fet.

Aquest 2008 s'està executant un pressupost que deixarà una inversió de bastant més de 200 milions d'euros a les Terres de l'Ebre, un 25% del que es va invertir l'any passat. Moltes de les obres previstes estan en marxa i altres començaran en breu. Regadius, camins, centres d'assistència primària i consultoris locals, col·legis i instituts, comissaries de mossos d'esquadra, carreteres, polígons industrials... canviaran la imatge de les nostres comarques en un futur proper i, el que és més important, canviaran la vida diària dels ebrencs i ebrencs. Així es demostra des del govern de la Generalitat l'aposta real pel reequilibri territorial tant a nivell Catalunya-Terres de l'Ebre com a nivell intern de les pròpies TTE.

La inversió que s'està produint, té com a prioritats les polítiques socials, però també infraestructures bàsiques, l'educació i la salut, sense desatendre altres aspectes claus com la seguretat, l'agricultura. Podriem parlar, entre altres, del condicionament del tram final de la carretera que uneix Aragó amb Batea, del pont entre Deltebre i Sant Jaume d'Enveja, de les previsions per part de l'Incasol al polígon

industrial del Mollo a Móra la Nova, al Catalunya Sud Tortosa-Aldea, als Campets d'Alcanar, al de Tosses d'Amposta, i als polígons de Gandesa, la Fatarella, Bot i Batea.

Nous equipaments educatius i remodelacions amb actuacions a Amposta, Batea, Benifallet, la Fatarella, Deltebre, Tortosa, Mas de Barberans, la Ràpita, Roquetes, el Perelló i Gandesa. Les importants millores a l'hospital Verge de la Ciutat, el cens efítetic de l'edifici de l'hospital de Móra d'Ebre, les actuacions o nous CAP's a Alcanar, Ulldecona, Gandesa, l'Aldea, Deltebre, l'Ametlla de Mar, Alfara, Benifallet, Bot, Campredó (Tortosa), el Pinell de Brai, la Palma d'Ebre, Paüls, Riba-roja, els Muntells (Sant Jaume), Tivissa, l'Ampolla i Miravet.

També és important la construcció de la residència per la gent gran a Flix o l'ampliació de la residència per a la gent gran de Gandesa, els més de 13 milions d'euros que s'estan invertint en el Canal Xerta-Sènia, a banda de projectes de millora de camins rurals. Èmfasi a banda també mereix la inversió per a la construcció de les comissaries dels Mossos d'Esquadra a Tortosa, Amposta i Gandesa. En aquest sentit, el desplegament dels Mossos a l'Ebre, a partir de l'1 de novembre, també serà una qüestió clau del nou curs polític.

Paral·lelament al procés de construcció dels equipaments necessaris, de la xarxa bàsica de comunicacions (carreteres, trens...), hem de fer un procés intern, com a territori, per creure'ns nosos mateixos, com a conjunt, que poden fer el tomb. Comptem amb els valors de l'esforç i el treball. Ens cal més ambició i competitivitat, i una bona dosi d'optimisme i confiança. Amb aquests ingredients, podrem aconseguir tot allò que ens proposem com a territori. No hem d'oblidar el passat, però hem de mirar el futur amb il·lusió. Projectes llargament reivindicats pel territori, s'estan duent a terme al Montsià, al Baix Ebre, a la Terra Alta i a la Ribera d'Ebre. Les coses, per tant, ja fa uns anys que han començat a canviar. Podem transformar el territori si ens ho creiem.

Coincidint amb l'inici del nou curs polític, comença també el procés de debat per a la revisió del Pla Territorial de les Terres de l'Ebre. Els plans territorials són els instruments que determinen la planificació integral d'un territori. El que tenim avui vigent ha quedat desfasat, perquè hem crescut més a nivell de població i, pràcticament, hem exhaurit el sòl previst. L'objectiu primordial que persegueix el nou Pla és enfortir el pes del territori ebrenc en el conjunt de Catalunya i incrementar la qualitat de vida dels habitants. Estem planificant allò que volem ser d'aquí uns anys. I, això, ho hem de fer amb la participació de les institucions, dels sectors econòmics i socials, i dels diferents partits polítics del territori.

Tenim al davant, com heu pogut comprovar, reptes molt importants a nivell territorial. No seran mesos fàcils els que vénen, però tenim uns fonaments sòlids i, tant el nostre país com el nostre territori, tenen unes perspectives magnífiques si fem, entre tots, les coses ben fetes.

Núria Ventura

Alcaldeessa d'Ulldecona

i Diputada al Parlament de Catalunya

Òscar Morera, al País

El company Oscar Morera, militant de l'agrupació d'Ulldecona i membre de les dos darreres candidatures municipals (2003 i 2006) surtia dijous, 10 de juliol, en un reportatge del diari El País sobre els 30 anys del PSC. Oscar, que té 29 anys, parlava del present i del futur del partit i explicava el perquè de la seua militància socialista, des dels 15 anys.

L'entrevista, que signava Miquel Noguer, li feien junt amb Francisco Parras, de 69 anys i 30 de militància, «fent un café al costat del Palau de Congressos de Barcelona, escenari del Congrés de la Unitat dels Socialistes catalans, l'any 1978».

Reproduïm a continuació algunes de les seves reflexions:

—La unitat dels socialistes no només ha estat bona per al socialisme, també ho ha estat per a Catalunya. Jo vinc d'Ulldecona, Terres de l'Ebre, i des de ben jove em vaig adonar que allà estàvem deixats de la mà de Déu, sobretot en qüestió d'infraestructures i serveis. Governava CiU a Catalunya i al meu poble, i el PP a Madrid. Als 14 anys ens comencem a organitzar amb el grup d'amics i als 15 m'afilio a les JSC. En un poble s'ha de lluitar! Això va quatllar en una llista municipal del PSC que va guanyar les penúltimes eleccions i va tornar-ho a fer l'any passat.

—Vam començar amb gran eufòria, en el meu cas, per què el primer govern d'esquerres a Catalunya i la victòria

del PSOE l'any 2004 va parar el transvasament de l'Ebre. Després sempre hi ha algun desengany, és clar. Quan no governes sol ja se sap que de vegades t'has de baixar els pantalons davant dels socis, i no sempre és fàcil. En el cas del PSC el govern de coalició no ens ha acabat d'anar bé. Crec que el resultat escàs de les darreres eleccions autonòmiques és un cert càstig per les concessions que hem hagut de fer als socis.

—Encara que ara estigui retirat i tots sabem com s'ha retirat (Pasqual Maragall), va fer una revolució a Barcelona. I va obrir la Generalitat al partit. El seu govern es va complicar per l'Estatut i per la visita de Carod Rovira a Perpinyà per reunir-se amb ETA. És una figura clau i referent i se li ha d'agraïr. La seva casa sempre serà el PSC.

—El tripartit va ser un experiment impulsat per Pasqual Maragall que va tenir molts problemes però que va tenir alguns bons resultats. El més visible, l'Estatut. Montilla estpa fent ara un paper molt important en la gestió d'aquest Estatut i cal continuar. Es pot repetir un acord d'esquerres, però només si les bases dels tres partits, repeteixo, dels tres partits, tenen clar el què això significa i ho avalen.

Bones bases del turisme a Ulldecona

Fa només uns quans anys, parlar d'accions enfocades a fomentar el turisme a Ulldecona, era com parlar d'alguna cosa que no tenia res que veure en els plantejaments de desenvolupament econòmic del nostre poble.

Han fet falta molts d'esforços, hores de treball i moltes inversions per poder afirmar casi 6 d'anys després d'arribar a gestionar l'ajuntament l'actual equip de govern, que tenim unes bones bases per poder continuar executant un projecte que aposta per potenciar un creixement sostingut a llarg termini.

Tenim els recursos potencials per poder-ho fer, tan el humans com naturals, històrics i culturals. Les inversions en el Centre d'interpretació de les Pintures Rupestres, l'aposta per la protecció i comercialització del patrimoni natural

com les oliveres mil·lenàries, les obres de consolidació del Castell, apostes culturals com les Jornades de l'Ermita, la creació d'una marca turística local com es «Ulldecona un passeig per l'història» o, l'oficina de turisme son un clar exemple. Totes aquestes inversions públiques han donat fruit a l'aparició de noves empreses turístiques, hotels, cases rurals, restaurants...etc creant llocs de treball i en definitiva riquesa per Ulldecona i els seus barris.

Queda molt per fer i per plantejar, accions i apostes importants que durant els propers anys es tenen que executar per consolidar el sector al nostre poble; sempre amb la col·laboració del sector i administracions.

Oscar Morera

Ulldecona lliure de transgènics

Ya fa anys que empreses com Monsanto van desenvolupar les llavors transgèniques. Estos organismes modificats genèticament (OMG), en agricultura i alimentació, són avenços tecnològics dels quals es desconeix l'afectació en la salut humana, animal i el medi ambient.

Degut a que el polen no n'entén del límits de les finques, els cultius modificats genèticament poden contaminar finques veïnes posant en qüestió el dret dels pagesos a practicar una agricultura i una ramaderia tradicional i ecològica, el dret dels elaboradors alimentaris a realitzar una producció lliure d'aquest organismes i el dret dels consumidors a escollir productes ecològics i sense OMGs. La coexistència es impossible.

Els OMGs estan suposant un avanç cap a la privatització del patrimoni agroambiental i cap a la dependència dels pagesos en matèria de llavors i alimentació, ya que dixer de controlar la reproducció de llavors per ser les empreses

proprietaries dels transgènics les úniques que poden suministrar-les.

Els OMG suposen un perill per les varietats pròpies del país ya que estan provocant una pèrdua de la biodiversitat cultivada.

Per desgracia, el lliure mercat i les ganas d'obtenir beneficis passen per damunt del principi de precaució i mos convertixen a tots en un gran experiment a nivell mundial.

Per això és una molt bona notícia que Ulldecona s'hague declarat zona lliure de transgènics, igual que molts altres municipis de Catalunya. Que en estos temps de crisis ya sabem que quan les coses van bé són estes grans empreses les que ne trauen el benefici. I quan van malament ho hem de pagar entre tots. En lo problema afegit que aquí estem jugant en la salut de tots.

Marc Poy

Els nostres veïns del sud

L'Institut Brookings dels EUA (www.brookings.edu) va publicar, fa uns mesos dies, un estudi dels 141 països en vies de desenvolupament més fràgils. És un estudi interessant ja que es tracten uns índex molt clars i comparables.

Podem observar algunes dades que, si més no, són interessants; 3 dels 4 primers països de la llista han patit una intervenció militar dels EUA en nom de la pau i la justícia. Són Somalia el 1992/93, Afganistan el 2001 i Iraq el 2003.

Però volem fixar-nos en què hi són tots els nostres veïns del mediterrani sud. Amb aquest ordre, i de pitjor a millor posició, Algèria al lloc 57, Egipte al 78, Libia al 86, Marroc al 96, Turquia al 98, Tunisia al 112. Sense deixar el continent Africà, i al sud d'aquests, trobem Sudan al lloc 6, Txad al 16, Nigeria al 28, Mauritania al 37 ... Observem que tal com anem cap al sud els estats són més fràgils i la gent queda més desprotegida.

La falta d'esperança, la desprotecció, la corrupció, la misèria, fan que els ciutadans (o súbdits) d'aquests països hagin d'emigrar per a tenir un futur millor o fins i tot només un futur. Aquesta és la conclusió més ràpida i directa a la que podríem arribar.

Però al rerefons hi ha latent alguna cosa més. Algèria, país amb grans ingressos econòmics degut al gas i el petroli està avançant cap a un col·lapse estructural sense precedents, amb una població jove sense res a fer i amb un estat aparentment alié.

És curiosa la paràlisi d'aquella administració, amb les arques de l'estat plenes de dòlars, amb grans projectes en marxa, grans autovies i una enorme mesquita. En canvi, les polítiques socials no les porta a terme l'estat, ho fan les escoles islamistes amb els seus recursos propis. Pot ser és que des de l'administració no saben com fer-ho? Potser, simplement, tan senzill com això.

És l'hora, ara ja és urgent, que la Unió Europea recolzi decididament a Algèria a avançar cap a un futur millor per als seus ciutadans.

Yes, we can

Aquesta és una frase que m'agrada. Aquesta frase ha canviat el pensament d'un país, un país tan summament important com els EEUU. Crec que aquesta frase pot canviar la història del món contemporani.

Les enquestes no enganyen i fan que m'aixequi a les 7:00 amb un total de 338 vots electorals segons TV3 - per a Obama, fet que demostra la gran participació i afany de canvi del país americà tres de cada quatre nord-americans en edat de votar es van apuntar per a fer-ho, l'índex més alt des de l'aprovació del vot femení al 1920 -. A les 8:33 el diari digital El país titula: «Obama culmina el sueño del cambio». A aquesta hora són ja 364 els vots electorals que li donen una victòria rotunda al que serà el primer president de color dels EEUU, fet donat pels més de 130 milions de participants a les eleccions, la major participació en 48 anys.

Crec rotundament que aquest canvi serà molt positiu per al nostre país. Només cal veure el tracte que van tenir un candidat i l'altre cap a Espanya durant la dura campanya electoral. McCain seguia la línia Bush, i semblava no entendre els periodistes que li parlaven d'Espanya i d'Europa semblava no saber que era l'OTAN. Paral·lelament Obama no solament va qüestionar la indiferència i indecisió del candidat republicà cap a l'OTAN i Espanya, sinó que ell reafirmà la col·laboració amb països com Espanya en matèries tan bàsiques com el terrorisme.

Espanya, tanmateix, es troba immers en una dura crisi econòmica, financera i laboral que afecta a tot el món,

Podríem dir que Algèria té una «mala salut de ferro» però si empitjora provocarà un efecte dominó a tota la zona, impulsat també per l'extrema fragilitat dels seus veïns del sud i per la implantació de grups terroristes al seu territori.

Les institucions occidentals no han de tenir por de fer pedagogia i dir als dirigents del mediterrani sud allò que s'ha de fer. No estem parlant d'una tutela, tenim els exemples fracassats de França amb les seves ex-colònies (ara sembla que vol demanar perdó). Estem parlant de no mirar cap a l'altra part quan passen coses com la vulneració dels drets humans o la falta de justícia. No oblidem l'exemple del Sàhara Occidental, conflicte no resolt des de fa més de 30 anys i que a res de bo ens pot portar, on Algèria es posa de part dels saharauis i en contra de Marroc.

Pot ser hi haurà qui dirà que aquesta actitud distant dels governs europeus envers els conflictes del mediterrani sud és per la dependència energètica, això no és cert del tot, ens necessiten tant com nosaltres a ells.

Fins ara la cooperació nord-sud ha estat exclusivament en el terreny militar, països com Libia, Tunis o Algèria han tingut transferències de tecnologia militar per a controlar les seves fronteres, especialment les del sud, amb un fracàs més que evident. I pareix que les últimes «ocurrences» de Merkel i Sarkozy no s'aparten de les següents directrius: comerç favorable a la UE, cooperació militar, vista grossa amb la qualitat de vida dels ciutadans, control de fronteres per a evitar la immigració. Són una versió reeditada de la Legió Francesa i La Guineu del Desert, s'en diu neocolonialisme.

Si els europeus volem mantenir el nostre nivell d'estabilitat, de benestar i de progrés, hem d'aplicar polítiques que permetin als ciutadans dels països veïns viure com nosaltres vivim. L'ajuda al desenvolupament no han de ser només crèdits preferents o recolzament a ONG's, també pot ser la formació d'aquells ciutadans a universitats europees, entre d'altres.

Els socialistes haurem d'anar una vegada més, al capdavant.

Joan Poy / 1er Secretari PSC Ulldecona

incloent al país que liderarà Obama. Però sembla que la política de Rodríguez Zapatero d'afavorir a aquells que menys tenen i que estan a l'atur i que en molts casos són famílies senceres en edat laboral, d'apostar per la política social no deu ser tan dolenta quan un líder de les característiques del demòcrata americà basarà el seu programa en l'increment de tot tipus d'ajudes socials, l'augment dels subsidis per a aturats i la inversió en infraestructures, més encara quan els EEUU porten més d'un bilió de dòlars gastats en la guerra i posterior conflicte a l'Iraq, i el que és més trist més de 4775 vides humanes. Hem d'entendre que per no recolzar aquesta guerra Bush ens ha donat l'esquena en tot moment ara no hem sigut invitats a la reunió del G20 a Washington, per exemple fet que ha servit a altres partits per a mantenir una crítica constant i en molts cops inútil cap a la política internacional de desprestigi segons ells del govern del PSOE.

Crec que ara tot això canvia. Així acabava Obama el seu discurs una vegada coneguda la seva victòria:

«A los que nos han observado desde todos los rincones del planeta, llevaremos la democracia y la libertad en nuestras relaciones; a los que han querido destruir el mundo, los derrotaremos. América puede cambiar, nuestra nación se puede perfeccionar.»

Quando nos dicen algunos que «no» podemos, nosotros decimos «sí, podemos». Dios os bendiga. Dios bendiga a los Estados Unidos de América».

Eduard Marín